

Halina Gacowa

"Sen (marzenie senne) w literaturze polskiej XIX w.", Danuta Danek, "Ruch Literacki" nr 3 (1986) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 30/2 (104), 180

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DANEK Danuta: Sen (marzenie senne) w literaturze polskiej XIX w. "Ruch Literacki" 1986 nr 3 s. 185-197.

Sen w romantyzmie staje się przedmiotem szczególnego zainteresowania, gdyż odsłania "tajemnice wewnętrznej istności człowieka". Refleksje o śnie pojawiają się u wielu romantyków. Często wprowadzano sen jako motyw kompozycyjny ("Malwina" M. Wirtemberskiej, utwory Mickiewicza, Krasińskiego, Słowackiego, Norwida). Powiązań między istotą twórczości poetyckiej a snem doszukiwał się Z. Krasiński w rozprawie "Magnetyczność" (1857). W okresie późniejszym powstało zainteresowanie snem jako swoistą aktywnością umysłu ludzkiego, zwłaszcza dotyczyło to "snu sztucznego", tj. hipnotycznego. Autorka rozprawy wymienia nazwiska Adama Chmielowskiego, Juliana Ochorowicza, a także Bolesława Prusa.

BP/104/9

H.G.

DĄBROWSKI Stanisław: Roman Ingarden o perspektywie czasowej w konkretyzacji dzieła literackiego. Próba uważnej lektury. "Pamiętnik Literacki" 1986 z. 2 s. 161-178.

Immanentna krytyka fragmentu (wskazanego przez tytuł artykułu) pracy Ingardena "O poznawaniu dzieła literackiego", koncentrująca się przede wszystkim wokół "sprawy sposobu interpretowania dzieła literackiego". Artykuł zamyka aneks, w którym zarysowano wzajemny stosunek obu traktatów Ingardena. Podkreślono w nim, że jego teoria podlegała "reinterpretacyjnemu rozwinięciu".

BP/104/10

M.L.